

den paagældende Art ved deres Indførsel her til Landet og ved deres Forhandling her i Landet skulle være betegne de som værende af udenlandsk Oprindelse, var den overvejende Stemning indenfor Kommissionen dog imod at skride til Indførelsen af hertil sigtende Bestemmelser, idet man dels nærede Tvivl om, hvorvidt saadanne Bestemmelser overhovedet vilde virke i Landbrugets varige Interesse, dels fremhævede de store Vanskeligheder, der vilde være forbundet med at føre en virksom Kontrol med Bestemmelsernes Overholdelse.

I den siden nævnte Betænkningens Fremkomst forløbne Tid er Kravet om Tilvejebringelse af Lovbestemmelser til Klargørelse af Landbrugsprodukters sande Oprindelse stadig bleven fremholdt med Styrke saavel i Rigsdagen (se Rigsdagstidende for 1901—02, Sp. 171—72, for 1902—03, Sp. 171, 345, 369 og 506) som fra Landbrugsorganisationernes Side. I sidstnævnte Henseende skal man navnlig henvise til den som Bilag vedføjede Fællesadresse, der i Efteraaret 1903 blev indgivet til Landbrugsministeriet af de samvirkende danske Landboforeninger, Dansk Mejeristforening, De samvirkende danske Mejeristforeninger og Danske Mejeriers Smørmærkeforening, og hvori der ganske specielt med Hensyn til Smør anholdes om, at der maa arbejdes hen til Gennemførelsen af en Lov, der sikrer dansk Smør mod i Ind- og Udland at forveksles med Smør fra andre Lande, ligesom der samtidig fremsættes et hertil sigtende, nærmere begrundet Forslag.

I hvorvel Regeringen tilfulde erkender de Vanskeligheder, der gøre sig gældende med Hensyn til at lovgive paa det her omhandlede Omraade, ganske særlig for saa vidt angaar Opnaaelsen af en tilfredsstillende Ordning af Kontrollen, har man dog, efter at have givet en snevrere Kreds af Repræsentanter for Landbrugets og Handelsstandens Interesser Lejlighed til at ytre sig om Sagen, ment ikke at burde undlade nu at bringe denne frem til Forhandling i Rigsdagen gennem nærværende Lovforslag.

Fra det i Kommissionsbetænkningen af 17. November 1899 omhandlede Forslag adskiller nærværende Lovforslag sig i sine Hovedtræk derved, at det omfatter alle til Menneskeføde egnede Landbrugsprodukter af dyrisk Oprindelse (§ 1). Dernæst er Fordringen om, at Varerne ved Forhandlingen i Udsalgsstederne skulle være mærkede med Hjemstedsmærke, ble-

ven forladt, idet det maa erkendes, at der derved — bortset fra, at Foranstaltningens Gennemførelse vistnok vilde medføre store praktiske Vanskeligheder — i ethvert Fald vilde paabyrdes Handelen uforholdsmæssig store Ulemper. Alene med Hensyn til udenlandsk Smør har man ment at kunne opstille den Fordring, jfr. Forslagets § 7, at det skal forhandles i den originale Emballage og ved Detailsalg være indpakket i en særlig mærket Indpakning — en Fordring, der dog imidlertid ikke kan antages at ville paaføre Handelen nogen Vanskelighed af særlig Betydning. Paa den anden Side har man i Forslagets § 11 optaget en særlig Bestemmelse om Strafansvar for den, der sælger de i Loven omhandlede Varer som danske, uagtet han er vidende om deres udenlandske Oprindelse. Endelig indeholder Forslaget Bestemmelse om, at alt dansk Eksportsmør skal paa Emballagen være forsynet med et af Regeringen anordnet, for hele Landet gældende Fællesmærke (§ 6). Man har Grund til at tro, at denne Foranstaltning uden Vanskelighed vil kunne gennemføres, efter at den faktisk ved Smørmærkeforeningens Virksomhed er traadt i Kraft for saa godt som samtlige smøreksporterende Andelsmejeriers Vedkommende gennem Anvendelsen af det saakaldte „Lurmærke“. Det er at antage, at Paabud om ensartet Mærkning vil betegne en for Smøreksporten heldig Ordning og bidrage til at hævde vort Smørs Renommé i Udlandet. Angaaende den nærmere Ordning af den foreskrevne Mærkning ved Varesnes Ind- og Udførsel samt angaaende den Bogføring, der til Støtte for Kontrollen maa forlanges af Importører, Producenter, Forhandlere og Eksportører, har man fundet det rigtigst ikke at optage detaillerede Regler i Lovforslaget, idet det maa anses for mere hensigtsmæssigt at søge Løsningen af disse Spørgsmaal administrativt ordnet gennem Forhandling med de vedkommende Myndigheder. Kun finder man Anledning til at bemærke, at det, da Tilsynet med Overholdelsen af Lovens Forskrifter sikkert for den langt overvejende Del vil komme til at paahvile Margarinetilsynsmændene, vistnok vil vise sig nødvendigt, at der gennem en Forøgelse af disses Antal eller paa anden Maade tilvejebringes en Forøgelse af de til Udøvelsen af Tilsynsvirksomheden for Øjeblikket forhaandenværende Kræfter.